

Bilag

JUSTITIEDEPARTEMENTET.

Den 18 februar 1955.

P. M. rörande de praktiska erfarenheterna av det från den 1 januari 1950 gällande stadgandet om föräldrars legala samförmyndarskap för barn i äktenskap.

Justitiedepartementet har hos Stockholms förmyndarkammare, som utövar förmyndarkontrollen i Stockholm, svenska bankföreningen, och Sveriges advokatsamfund anhållit at få del av de praktiska erfarenheter som där kunna föreligga beträffande tillämpningen av stadgandet i 11. kap. 1 § föräldrabalken att båda föräldrarna äro legala förmyndare för underårigt barn i äktenskap. Särskilt har efterfrågats hur förekommande meningsskiljaktigheter mellan föräldrarna bruka lösas samt i vilken utsträckning bestämmelserna i 13. kap. 8 § sista stycket föräldrabalken att, då omyndig har flera förmyndare, förvaltningen kan delas mellan förmyndarna och tvister dem emellan kunna hänskjutas till överförmyndaren, tillämpas i fall av föräldrarnas samförmyndarskap.

Stockholms förmyndarkammare har anført: Beträffande till en början de talrika fall, där den omyndiges förmögenhet består av ett eller flera mindre banktillgodohavanden och vidtagna dispositioner i huvudsak avse uttag därifrån för den omyndiges underhåll eller utbildning, torde det enligt den den erfarenhet förmyndarkammarens ledamöter förvärvat, bl. a. vid personliga kontakter med förmyndarna, förhålla sig så att moderns inflytande alltid gjort sig gällande i minst lika hög grad som faderns, såväl före som efter den 1 januari 1950. Stadgandet om samförmyndarskap lärer alltså beträffande dessa fall icke ha medfört någon faktisk ändring i redan bestående förhållanden. Emellertid har stadgandet, såvitt förmyndarkammaren kan bedöma, ej heller beträffande fall, där den omyndiges förmögenhet har en sådan omfattning och sammansättning att en för-

mögenhetsförvaltning i egentlig mening kan anses föreligga, medfört några nämnvärda förändringar. Förmyndarkammaren har nämligen genom sina kontakter med förmyndarna fått den uppfattningen, att fadern i regel sköter förvaltningen och att modern icke annat än undantagsvis tager någon aktiv del däri. Såsom exempel härpå vill förmyndarkammaren anföra, att det i rät stor utsträckning förekommer, att modern lämnar fadern fullmakt at sköta de omyndigas ekonomiske angelägenheter, under det att det endast sällan och då av särskild anledning inträffat, att fadern utfärdat fullmakt för modern i berörda hänseende. Efter den 1 januari 1950 har icke förekommit, vare sig att förvaltningen av tillgångarna på visst sätt fördelats mellan föräldrarna eller at kammaren nödgats avgöra meningsskiljaktighet mellan dem i enlighet med bestämmelserna i 13. kap. 8 § sista stycket föräldrabalken. Förmyndarkammaren vill därför sammanfattningsvis uttala, att i den praktiska tillämpningen samförmyndarskapet mellan föräldrarna medfört varken fördelar eller olägenheter såvitt rör förmögenhetsförvaltningen. Däremot har samförmyndarskapet medfört en del låt vara mindre betydande olägenheter därutinnan, att detta understundom föranlett omgång och tidsutdräkt. Såsom exempel härpå må anföras att förteckningar, redovisningshandlingar och ansökningar under-tecknats blott av ena maken, i regel fadern, och därför måst återsändas för erhållande jämväl av den andres underskrift eller att med prövning av ansökan i vissa fall måst anstå, emedan ena maken på grund av resa eller annan orsak varit förhindrad att underskriva ansöknings.